

Ac de sententia quidem, & quid sit, & A πολὺ οὐδὲ γνόμων, καὶ τὸ δέ, καὶ πάσα τις ἀντίκη, καὶ ποὺς χρήσονται τοῖς, καὶ τίνα αἰφέντες εἴχει, εἰρῆσθαι ποιεῖται.

CAPUT XXII.

DE entymematis vero in vniuersum dicamus, quomodo ea oporteat quartere, & præterea locos: diuersa enim species utriusque horum est. Ac entymema quidem syllogismum aliquem esse dictum est prius: & quomodo syllogismus: & quid differat a Dialecticis, neque enim longè, neque omnia oporteat assumente colligere. Illud enim obscurum est propter lôgitudinem: hoc vero nugatorium, quia manifesta dicuntur. Hæc enim est causa, cur etiam magis idonei ad persuadendum sint ineruditii, quam eruditii inter vulgares, ut Poëtæ dicunt, ineruditos apud turbam concinnius dicere. Illi enim communia, & quæ sunt in vniuersum dicunt: hi vero quæ scient, & quæ propinqua sunt. Quare non ex omnibus quæ probabilia sunt, sed ex definitis dicendum, ut aut iudicantibus, aut iis, quos approbant. Atque hoc ipsum, sic apparere, manifestum esse oportet aut omnibus aut plurimis. Et non solum colligere ex necessariis, sed etiam ex iis, quæ plerunque se habent. Ac primum quidem oportet assumere, de quo oportet dicere, & syllogismo dôcludere, siue ciuili syllogismo, siue quo cunque, necessarium esse de hoc tenere ea, quæ insunt vel omnia, vel aliqua. Nihil enim tenens, ex nihilo posses colligere. Dico autem exempli gratia, quomodo possemus consulere Atheniensibus utrum bellandum, an non bellandum sit, non tenentes, quæ potentia ipsorum sit, utrum nauabis, an pedestris, vel utrumque: & ipsa quanta: & reditus qui: vel amici, vel inimici. Præterea vero quæ bella gesserint, & quomodo, & alia huiusmodi. Et laudare eos, si non teneamus in Salamine naualem pugnam, & in Marathonе præium, aut quæ pro Heraclidis gesta sunt, aut aliquid aliud tales nam ex insitibus, aut ex iis, quæ vindicentur inesse honestis, laudant omnes. Similiter etiam vituperant ex cõtrariis, conderantes, quid insit eiusmodi in ipsis, aut videatur: ut quod Graecos ad seruitutem redegerunt, & eos, qui aduersus Barbarum simul bellum gesserunt, & optimè se gesserunt, subegerunt, Aeginetas, & Potidaeatas, & quacunque alia talia, & siquod aliud peccatum eiusmodi insit in ipsis.

καὶ ποτερεύεταις καὶ ὅτι μάχα ποιεῖται, καὶ εἴποι μῆρος αἱμάτημα πειθεῖται.

τοῦ εἰστιν εἰπεῖν.

τοῦ εἰστιν εἰπεῖν.

Pερὶ δὲ ἀνθυμητέστων καθόλου τι εἴπωμεν, πίνα Σύπον δεῖ ζητεῖν καὶ μετέπειτα, τῶν τόποις ἐμῷ γῳ εἴδος ἐκτίσει τούτων δέσιν. ὅπις μὴ οὐδὲ τὸ εὐθύμημα συλλογοτόπος, καὶ τὸ διαφέρει τῷ διαλεκτικῷ οὐτε γῳ παρέβαθεν, οὐτε πάντα διὰ λαμβάνοντα συμάχειν τὸ μὴ γῳ, ἀσφέτες, διὰ τὸ μηκός τὸ δὲ, ἀδόλεσχα, διὰ τὸ επενεργεῖ λέγειν τέτο γῳ αἴτιον καὶ τὸ παναπέρεις εἴδε τὸν ἀπαγδεύσαντος τῷ πεπειραμένῳ εἰ τοῖς ὄχλοις, οὐδὲ φασὶν οἱ ποιητεῖ τοῦ. **C**αὶ παγδεύσαντος παρ' ὄχλοις μοροπατέροις λέγειν οἱ μὴ γῳ τὰ μοιχὰ καὶ καθόλου λέγονται οἱ δὲ, ἵξεν ἔσταις, καὶ τὰ ἕτερα. ὡς ἐν ἑξ ἀποτατον τῷδε μηκούτων, ἀλλὰ τῷδε τῷδε οὐτοις λέγεται εἴδε, ἢ τοῖς κρίνοστι, οἱ εἰς διπολέχονταις. καὶ τέτο δὲ, ὃν οὐτοις φάνεται, διὰτοι δὲ τοῦ πέποντος καὶ τοῦ πλείστους καὶ μὴ μόνον συμάχειν εἰ τῷδε αἰσχυνθεῖν, σημαῖνει καὶ εἰ τῷδε αἱ τοποπολύ. περιετον μὴ οὐδὲ δὲ λαβεῖν, ὅπις δὲ οὐδὲ δὲ λέγειν καὶ συλλογεῖσθαι, εἴτε πολεμικῷ συλλογοτόπῳ, τοῦδε ὀπισθιαῖ, αἰσχυνθεῖν καὶ τούτου ὄχειν τὰ ισταρχόντα, τὰ πάντα, τὰ διατελέσαντα μηδὲν γῳ ἔχοντα, ἵξεν εἰδένος αἱ ὄχλοις συμάχην λέγει, εἴδε, πῶς αἱ μωαίμεθα συμβουλίδειν πάθεινταις, εἰ πολεμιτέον, οἱ μὲν πολεμιτέον, εἰν ὄχοντες τις ή μωαίμεθα αὐτῷ, πότερον γεννητικαὶ, η πεζοὶ, η ἄμφως καὶ αὐτὴ πόσιν καὶ τοῦ περιεστοῦ πίνεις ή φίλοις, καὶ ἔχεισθε εἴποις, πίνεις πολέμοις ποπολεμάκοται, καὶ πᾶς, καὶ τέλλα τὰ ποιεῖται. καὶ ἀπαγεῖν, εἰ μὴ ἔχειρι πλεῖστας εἰς Σαλαμῖνας γεννητικαὶ, η πλεῖστας εἰς Μαραθῶνα μεχάλω, η τὰ ιστρὸν Ηεσκλειδῶν περιεχόντα; η δημός της τῷ ποιεῖται πόσιν γῳ τῷδε ισταρχόντων η μωαίμεθα συμάχην λέγειν καὶ αἰρεσεύσαντας λιθραποδίσαντο Αἰγαίοντας.

τοῦ εἰστιν εἰπεῖν.

τοῦ εἰστιν εἰπεῖν.